

landske formandskab i EU har fremlagt et forslag på regeringskonferencen, hvor man bl.a. foreslår, at der i det politimæssige samarbejde skal kunne vedtages fælles aktioner med operationelt samarbejde. Man går endog så vidt som til at foreslå, at Rådet skal kunne fastsætte betingelser for politimyndighedernes forfølgelse af mistænkte over grænsen og udførelsen af politiopgaver. Det hollandske forslag er så vidtgående, at den danske regering endnu ikke har sagt ja til det, men vi ved jo, at den danske regerings position på regeringskonferencen er stadig vigende på det område.

Hollands forslag vedrørende Europol er helt konkret, at Europol skal kunne anmode medlemsstaterne om at bistå med de sager, Europol tager op. Det er altså en helt anden formulering end den, som regeringen og hr. Elmquist – var det vistnok – var fremme med. Jeg tror, det var ministeren, der fremstillede det, som om Europol kun kommer ind i billedet, når et medlemsland anmoder om det, men det er en misforståelse. Sådan ser det store flertal af regeringerne på regeringskonferencen ikke på det, naturligvis ikke. Det er meningen, at Europol skal tillægges en aktiv funktion og kunne gå til medlemslandene og sige: Nu skal I være med i dette projekt.

Jeg tror, at hvis den danske regering virkelig lever i den illusion, ministeren redegjorde for for et øjeblik siden, vil den vågne op til en slem forskrækkelse, når regeringskonferencen nærmer sig sin afslutning. Men det kan jo være, der lå det i ministerens bemærkninger, at Danmark er rede til at nedlægge veto på regeringskonferencen i dette spørgsmål, og det vil jeg da gerne have opklaret.

Det ligger også i det hollandske forslag, at der skal etableres et tæt samarbejde mellem Europol og et netværk af nationale embedsmænd i de enkelte lande. Vi kommer i udvalget tæt ind på, hvad der ligger i udtrykket operationelle beføjelser, og jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder, som talte om den internationale solidaritet, der har været venstrefløjens kendemærke – og jeg kan oplyse, at det vil også være tilfældet i fremtiden – at vi har gjort rede for i bemærkningerne, at vi ønsker et samarbejde mellem politimyndighederne på tværs af grænserne om bekæmpelse af bl.a. narkokriminalitet, hvidvaskning af penge, økonomisk kriminalitet og den slags ting.

Jeg besøgte, som jeg allerede nævnte under den foregående debat, sammen med Europaud-

valget Europols hovedkvarter i Haag i sidste uge. Her fik vi beskrevet, hvordan arbejdet foregår i dag i Europols narkoenhed. I dag er det et mellemstatsligt samarbejde, som rent faktisk fungerer og er i stand til bl.a. i samarbejde med Danmark at indsamle de oplysninger, som er nødvendige for at holde narkokriminalitet under national kontrol, men uden at der er tale om overnationale beføjelser eller operationelle beføjelser. Det er altså helt på Danmarks betingelser.

Jeg måtte erkende under besøget dernede, at den mellemstatslige måde, samarbejdet foregår på i øjeblikket, er der faktisk en del fornuft i. Men nu vil man ødelægge det ved at lave denne glidebane mod det overstatslige samarbejde, og det synes jeg hr. Bertel Haarder skulle tage i betragtning. For hvad er det, man vil opnå? Der er ingen saglige, rationelle eller politimæssige årsager til at gøre det. Det er kun et ideologisk betinget ønske, det er kansler Kohls ønske om at nå frem til et unionspoliti. Hvis man kun ser på det rent saglige og politimæssige, kunne tingene klares med den samarbejdsform, vi allerede har i dag, og det synes jeg man skulle prøve at holde sig efterretteligt.

Jeg havde egentlig en fornemmelse af, at det også var den danske regerings oprindelige linje, da regeringskonferencen startede. Dengang sagde man: Politisamarbejdet skal være mellemstatsligt, der må ikke komme dette overstatslige element ind. Det sagde man fra regeringens side, da regeringskonferencen startede, og regeringen bedyrede, at den ville stå fast på det. Men nu skrider det altså, og så må vi jo i resten af indeværende folketingssamling forsøge at overbevise regeringen om, at vi i hvert fald skal tage os bedre tid. Den danske befolkning har krav på oplysning om, hvad det er, der foregår, og krav på en fuldstændig belysning af konsekvenserne, inden vi haster noget som helst igennem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.